

Aliye – (Ayşe Kulin'in “Füreyâ” Romanı)

Karakter Aliye, Füreyâ'nın kendisinden yedi yaş büyük teyzesidir. Aralarındaki yaş farkının azlığından dolayı, teyze yeğen gibi değil, abla-kardeş gibi olmuşlardır. Fakat, Aliye, olgun bir karakter değildir, her zaman rengarenk giyinmeye meraklı, çapkın yapıda, çocuk ruhlu, yetenekli, öfkesine yenik düşebilen bir insandır. Zaman içinde kocasını kaybetmenin acı içinde, umutsuz, içe dönük bir insan olmuştur.

Aktiviteler Aliye, zamanını aşkı ile paylaşımlarına göre organize eder. İlgisi olmadığı halde, aşık olduğu müzik hocasını görmek için müzik dersleri alır, hatta Füreyâ'nın derslerine de katılır. Zaman içinde kendini sadece resim ve gravür sanatına adanacaktır.

ÖRNEK ANILAR

Çapkın/ Ahlaksız Aliye ve Füreyâ, Aliyenin kız kardeşinin yeni doğan bebeğine yardıma gidiyorlardı. Aliye'nin giderken giyimine ve makyajına aşırı derecede önem vermesi, süslenmesi Füreyâ'nın dikkatinden kaçmıyordu. Füreyâ çok sonra, Aliye ve eniştesi arasında gizli bir ilişki olduğunu öğrendi. “Füreyâ yeğenin mis kokulu boynuna burnunu gömdü, onu uzun uzun öpüp kokladı, mamasını vermeye başladı. Aliye hala ortalıkta yoktu. Bebeğin dadyyla birlikte gazını çıkarttılar, odaya getirilen küçük küvette bebeği yıkayıp altını değiştirdiler. Üstüne temiz giysiler giydirdiler. Sonra, Faruk'u kollarında sallaya sallaya, ninniler söyleyerek uyuttu Füreyâ. Bebek bakmanın büyüüne öyle kaptırıştıki kendini, ne zamanın nasıl geçtiğini ne de Aliye'nin ortalarda gözükmediğini fark etti.... Teyzesinin yatak odasına gidip usulca kapıyı tıklattı. Bir süre sonra eniştesinin sesini duydu, 'Bir şey mi istediniz' diyordu, 'Enişte, Aliye oradamı' diye sordu, 'Ne var' dedi, Aliye'nin boğuk sesi..”

Çocuk Ruhlu Aliye, hiçbir zaman olgun bir insan olamadı. İçinde taşıdığı büyümeyen bir çocuk vardı, kendisine canı ne isterse onu yapmasını, o anda kalmasını öğütüyordu. “Füreyâ gülmeye başlamıştı. Kendini bildi bileli, ailede en çok bu delidolu teyzesini seviyordu. En mutsuz günlerinde bile güldürmesini bilirdi onu. Daldan dala konarak konuşması, aydınlık yüzü, şaşkın bakışlarıyla yaşı ne olursa olsun, hep neşeli bir çocuk gibiydi.”

Öfkeli/ Kıskanç Aliye, sevdiği erkeği başkasıyla paylaşma düşüncesine bile katlanamayan, kıskanç bir kadındı. Bu durum tezahür ettiğinde de geleceği düşünmeksizin, öfkesine yenik düştü ve sevdiğinin yanındaki kadına ateş etti. “Peki o kadını neden vurdun, allahaşkına?” diye sordu Füreyâ, teyzesi Aliye'ye, “Kıskançlıktan. Mari adındaki o Ermeni piyanist kadınla ilişkisi vardı. Birlikte düet yapıyorlardı güya ama, seviştiklerini de anlamıştım.”

Umutsuz/ Bitik Kocasını kaybetmenin acısıyla, Aliye umutsuz bir hal aldı. Hiçbir şey yapmak istemiyAliye ile başa çıkamıyorum şekerim. Sefaret sigara külü içinde, her tarafta içki şişeleri.. Ev leş gibi kokuyor. Bizimki krizde laf anlamıyor.”